

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ

Ν. ΣΜΥΡΝΗ 6 Μάρτη 2019

Π.Ε. ΝΕΑΣ ΣΜΥΡΝΗΣ

« Ο ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ ΣΜΥΡΝΗΣ »

ΑΡ. ΠΡΩΤ: 77

Πληροφορίες: Μελαμπιανάκη Ζέττα τηλ. 6977 885092

Καραμπά Σοφία τηλ. 6943 879575

<http://syllogospensmyrnis.weebly.com/>

sylogosnsm@gmail.com

8 Μάρτη: Αγώνας για την γυναικεία χειραφέτηση Πανελλαδική Στάση Εργασίας

από τις 13:00 μέχρι τη λήξη του ωραρίου

και συγκέντρωση στις 13.30 στην πλατεία Κλαυθμώνος

Η φετινή παγκόσμια Ημέρα της Γυναίκας, στις 8 του Μάρτη, αποκτά και διεθνώς αλλά και στην Ελλάδα νέα χαρακτηριστικά. Αυτή η ημέρα ήταν πάντοτε υπόθεση του εργατικού κινήματος, μιας και από τους αγώνες του προέκυψε αυτή η "επέτειος" στις αρχές του 20ού αιώνα. Η 8η Μάρτη είναι η μέρα που οι υφάντριες της Νέας Υόρκης το 1857 σήκωσαν το ανάστημά τους απέναντι στη βαρβαρότητα της εκμετάλλευσής τους. Οι γυναίκες της κλωστοϋφαντουργίας και του ιματισμού κατέβηκαν σε μαζική διαδήλωση στους δρόμους της Νέας Υόρκης ζητώντας λιγότερες ώρες δουλειάς, ίσες αμοιβές με τους άνδρες και καλύτερες συνθήκες εργασίας. Η διαδήλωση πνίγηκε στο αίμα και αποτέλεσε σταθμό στην πάλη των εργατριών γυναικών. Με πρωτοβουλία της Σοσιαλιστικής Διεθνούς το 1910, ύστερα από την πρόταση της επαναστάτριας Κλάρα Τσέκιν, η 8η Μάρτη καθιερώθηκε σαν Ημέρα της Γυναίκας.

Η Ημέρα της Γυναίκας, όμως, μόνο "επετειακή" δεν είναι! Είναι μέρα-σύμβολο για τους αγώνες των γυναικών ενάντια σε κάθε μορφή καταπίεσης, στην εργασία, την κοινωνία, την οικογένεια. Η περσινή απεργία των γυναικών στην Ισπανία έβγαλε 5.5 εκατομμύρια γυναίκες στο δρόμο με το σύνθημα «αν σταματήσουμε εμείς, σταματάει ο κόσμος».

Παρά τα μεγάλα λόγια για τις πολιτικές ισότητας στην ΕΕ, οι εργαζόμενες γυναίκες στην Ευρώπη πληρώνονται λιγότερο από τους άντρες συναδέλφους τους, τα ποσοστά ανεργίας τους είναι πολύ μεγαλύτερα, ενώ οι γυναίκες αποτελούν κατά κύριο λόγο τη στρατιά των ελαστικά, κακώς αμειβόμενων, ανασφάλιστων και χωρίς δικαιώματα εργαζομένων. Η Ευρωπαϊκή Ένωση με τις κατευθύνσεις και τις αποφάσεις (όπως αυτή του δικαστηρίου της ΕΕ, που νομιμοποιεί τις απολύσεις εγκύων εργαζομένων στο πλαίσιο ομαδικών απολύσεων) εντείνει συνεχώς τις διακρίσεις σε βάρος των γυναικών.

Μέσα στο 2017 κυκλοφόρησε ο «δείκτης ισότητας των φύλων» που καταγράφει την ανισότητα ανάμεσα στις γυναίκες και τους άντρες στους τομείς της εργασίας, του χρήματος, της γνώσης, του χρόνου, της εξουσίας και της υγείας σε όλο τον κόσμο. Σε αυτόν, ο μέσος όρος των κρατών - μελών της Ε.Ε. φτάνει στο 66,2 και πρώτη στην ανισότητα είναι η Ελλάδα με 50, δηλαδή με τον χαμηλότερο δείκτη ισότητας σε σχέση με τις άλλες χώρες. Με βάση τα στοιχεία του 2016 από το ΙΚΑ, ο μισθός των γυναικών είναι κατά 226 ευρώ το μήνα χαμηλότερος. Η μισθολογική διαφορά στην Ελλάδα φτάνει το 45,2% ενώ στην Ευρώπη είναι 41,1%.

Αλλά και σ' αυτό το απαράδεκτο τοπίο στην ΕΕ, η Ελλάδα πρωτοστατεί αρνητικά εμφανίζοντας τον χαμηλότερο δείκτη ισότητας των φύλων στην Ε.Ε. Την περίοδο της καπιταλιστικής κρίσης, της καταστρατήγησης των εργασιακών δικαιωμάτων, οι εργαζόμενες γυναίκες χτυπιούνται διπλά. Με

βάση τα στοιχεία του 2016 από το ΙΚΑ, ο μισθός των γυναικών είναι κατά ΜΟ 226 ευρώ το μήνα χαμηλότερος. Την ίδια στιγμή παρατηρείται αύξηση των σεξιστικών επιθέσεων ακόμα και μέσα στους χώρους δουλειάς. Σήμερα οι γυναίκες αποτελούν κάτι περισσότερο από το 50% της εργατικής τάξης, επιβαρύνονται όμως πολύ περισσότερο με την δουλειά στο σπίτι. Σε αυτή την εικόνα προστίθενται πάνω στις γυναίκες και τα βάρη από τη διάλυση των γηροκομείων, των παιδικών σταθμών, της υγείας και της παιδείας, η επέλαση των μνημονίων και της διαρκούς κρατικής πολιτικής λιτότητας.

Οι αναπληρώτριες συναδέλφισσές μας, πέρα από τα μειωμένα δικαιώματα που έχουν από κοινού με τους άνδρες συναδέλφους μας συγκριτικά με τους μόνιμους εκπαιδευτικούς (αναρρωτικές, συνδικαλιστικές άδειες), ουσιαστικά στερούνται το αναφαίρετο δικαίωμα κάθε γυναίκας σε προστατευόμενη κύηση, λοχεία αλλά και ανατροφή του παιδιού τους. Οι αναπληρώτριες εκπαιδευτικοί στερούνται **άδειας επαπειλούμενης κύησης με αποδοχές, ένσημα και αναγνώριση προϋπηρεσίας. Οι συναδέλφισσες τιμωρούνται για τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν κατά τη διάρκεια της εγκυμοσύνης τους στο όνομα της μείωσης του κόστους και εξαναγκάζονται είτε να παραμείνουν στη δουλειά εκθέτοντας σε κίνδυνο τις ίδιες και τα έμβρυα, είτε να παραιτηθούν των δικαιωμάτων τους αποδεχόμενες ότι θα παραμείνουν χωρίς μισθό, ένσημα, προϋπηρεσία και ευκαιρία να ξαναεργαστούν ως αναπληρώτριες.**

Λειψά δικαιώματα έχουν οι αναπληρώτριες και κατά την άδεια μητρότητας (κύησης και λοχείας), καθώς δικαιούνται μόλις 119 μέρες άδειας συνολικά, 8 εβδομάδες πριν από τον τοκετό και 9 εβδομάδες μετά. Είναι χαρακτηριστικό ότι καθ' όλο το παραπάνω διάστημα ο εργοδότης καταβάλλει μισθό και ένσημα μόνο για τις 13 πρώτες μέρες. Όσες γυναίκες μάλιστα δεν έχουν συμπληρώσει 200 ένσημα την τελευταία διετία αποκλείονται από το επίδομα μητρότητας του ΙΚΑ, ενώ όσες δε δουλεύουν κατά την έναρξη της άδειας μητρότητας-δηλαδή κατά τα μακρά καλοκαίρια της ανεργίας των αναπληρωτών-αποκλείονται από τις συμπληρωματικές παροχές μητρότητας του ΟΑΕΔ.

Όλες και όλοι εμείς, εργαζόμενες κι εργαζόμενοι, που παλεύουμε για προσλήψεις, αυξήσεις, δημόσια και δωρεάν υγεία και παιδεία για όλους, διαδηλώνουμε στις 8 του Μάρτη, Ημέρα της Γυναίκας διεκδικώντας:

- Κατάργηση των ανισοτήτων και διακρίσεων στην εργασία!
- Προστασία της μητρότητας, άδειες ανατροφής τέκνων, ίσα δικαιώματα για τις αναπληρώτριες εκπαιδευτικούς!
- Μόνιμη και σταθερή εργασία για όλους!

ΓΙΑ ΤΟ ΔΣ

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΜΕΛΑΜΠΙΑΝΑΚΗ ΖΕΤΤΑ

Η Γ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΚΑΡΑΜΠΑ ΣΟΦΙΑ